

Llegenda de l'arbre dels nassos

Sant Fost de Campsentelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Camí dels Castanyers, cruïlla amb la carretera B-500
Emplaçament La Conreria

Coordenades:

Latitud: 41.492259467451
Longitud: 2.2537744045258
UTM Est (X): 437710
UTM Nord (Y): 4593674

Classificació

Número de fitxa 08209 - 106
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública
Titular: Sant Fost de Campsentelles

Fitxes associades:

[Llegenda de l'arbre dels Nassos](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 14/03/2024 - 07:49

Descripció

Diu la llegenda, o així ens ha arribat de la narració de Ferran Pérez (1998; 123-124), "que a l'edat mitjana, vers el segle XIII, hi havia a l'edifici de La Conreria un convent de monges, una de les quals era molt maca. Un cavaller de les rodalies se'n va enamorar i la va començar a festejar. La monja va demanar al cavaller que la deixés estar i per persuadir-lo d'una manera definitiva, es va tallar el nas amb una daga. Diu la llegenda que al lloc on va caure el nas hi va créixer aquest arbre, les fulles dels quals tenen forma de nas en recordança d'aquell sacrifici".

Ernesto Niebla recull la mateixa llegenda que es transcriu, tal seu blog: "A prop de la Font de les Monges hi havia un convent de monges, a prop d'on els cartoixos de Montalegre hi tenien els magatzems. Un cavaller trobador es va enamorar d'una monja en veure-la tan formosa quan passejava anant a beure a la Font de les Monges. El cavaller l'esperava i li deia paraules amoroses, li declarava el seu amor amb unes boniques cançons. La monja es posava molt neguitosa en pic el veia ja que ella s'havia compromès a Déu i no volia l'amor dels homes. Un dia ja farta de tan sentir l'amor del cavaller es va dirigir a ell i li va dir: Sé que m'estimes molt i que per tu sóc la joia més preuada i jo et vull complaure perquè puguis tenir pau. Diguem què és el que més t'agrada de mi ? Quina és la causa que et fa venir a pertorbar les meves oracions? El cavaller commogut li respongué: Oh!!! Bella entre les belles. Amor de tots els amors. El que més m'agrada de tu, amor meu, és el teu nas.

Ella en sentir-ho li digué: Vine demà ací a la mateixa hora que avui i els teus desitjos seran correspostos. El trobador s'anà tot cofoi i feliç esperant el dia següent que per fi la monja més bonica de totes les contrades seria seva. Quin gran tresor! Quina il·lusió! Quina felicitat!. La monja aquella mateixa nit demanà al jardiner les tisores d'esporgar i se les guardà a l'habitació. Resà les seves oracions i esperà el dia següent. Quan ja era hora d'arribar el cavaller, la monja agafà un mocador de seda, dels més bonics que tenia, i en presència del cavaller es tallà els nas amb les tisores, l'embolicà amb el mocador i li donà la cavaller dient-li: Ací tens el que tu més vols. Ara deixem que segueixi estant consagrada a Déu. El cavaller tot compungit agafà els nas i anà al començament del camí de la Conreria i allà mateix enterrà el nas, plorant desconsoladament. D'aquell nas va néixer un arbre de fulles vermelloses i donava un fruit que semblava el nas de la monja i durant molts anys el vaig veure plantat al costat del pi gran, hi havia un rètol que ho explicava".

L'arbre en qüestió era un *Cercis siliquastrum*, també conegut com l'arbre de l'amor o arbre de Judea. És l'espècie de l'Europa oriental del gènere *Cercis*. És originari de les regions de l'est de la mediterrània. És molt utilitzat en jardineria per les seves flors. Té les fulles en forma de cor, d'on obté un dels seus noms comuns, arbre de l'amor. No abunden gaire a Sant Fost de Campsentelles. Curiosament, on se'n troben més és al voltant de La Conreria.

Observacions:

Aquesta llegenda se situa entre Sant Fost de Campsentelles i Tiana. Ja que el convent es trobava en el terme municipal de Tiana i l'arbre en el de Sant Fost. Però a Tiana està tan arrelada que els seus gegants són els protagonistes de la història: el cavaller i la monja.

Història

Segons algunes informacions, el que es creia que era l'original de la llegenda, es trobava just davant del Cau, però a l'altra costat de la carretera, aproximadament on ara hi ha un gran pi, i on para l'autobús. Però d'altres consideren que estava davant de la Conreria, però allunyat de la carretera B-500. L'arbre en qüestió va morir l'any 1950.

Bibliografia

PÉREZ GÓMEZ, Ferran (1998). "Arbres monumentals i històrics de Sant Fost", dins *Campsentelles*, núm. 3. Centre d'Estudis Santfostencs, Amics de Cabanyes, pp. 122-228.

PÉREZ GÓMEZ, Xavier i PÉREZ GÓMEZ, Ferran (1990). *Sant Fost, història d'un poble. Dels orígens a la Guerra Civil*. Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles.

Enllaços d'interès:

[Blog d'Ernesto Niebla](#)

[Blog. Rutes de l'aigua i de les fonts de Catalunya](#)

